

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 229

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 5 aprilie 2002

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 56 din 21 februarie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 4 din Codul de procedură civilă.....	1-2		societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice 3-5
Decizia nr. 60 din 26 februarie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea			ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
		26.	— Ordonanță de urgență privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare..... 5-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 56

din 21 februarie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 4 din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ioan Vida — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Laurențiu Cristescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioan Antonescu în Dosarul nr. 10.010/2000 al Judecătoriai Pitești, având ca obiect soluționarea unei cauze civile de evacuare și anulare a certificatului de moștenitor.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea ședinței publice din 19 februarie 2002, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru 21 februarie 2002.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 mai 2001 **Judecătoria Pitești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 40 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioan Antonescu în Dosarul nr. 10.010/2000 al acelei instanțe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile art. 40 alin. 4 din Codul de procedură civilă, care stabilesc că „hotărârea asupra strămăturii se dă fără motivare și nu este supusă nici unei căi de atac”, încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 11 privind îndeplinirea cu bună-credință de către statul român a obligațiilor asumate prin semnarea tratatelor internaționale și la faptul că tratatele semnate de România fac parte din dreptul intern, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului care, în caz de neconcordanță cu dreptul intern, se aplică cu prioritate, precum și pe cele ale art. 128 privind folosirea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești.

Instanța de judecată, exprimându-și opinia, consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată. În esență, instanța își argumentează opinia arătând că asupra excepției Curtea s-a mai pronunțat, iar „situația juridică invocată nu are legătură cu rezolvarea fondului și, ca atare, de dispozițiile legale puse în discuție nu depinde judecarea cauzei, în sensul prevederilor cuprinse în art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992“. Se mai arată, de asemenea, că „partea în cauză putea ridica o astfel de excepție doar în cadrul procesual adecvat, respectiv cu ocazia soluționării cererilor de strămutare de către Curtea Supremă de Justiție“.

Președintele Camerei Deputaților arată, în esență, că accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. Se susține totodată că legiuitorul „deține dreptul exclusiv de a stabili regula conform căreia hotărârea de strămutare a pricinii nu este supusă nici unei căi de atac”. Conform punctului de vedere exprimat această dispoziție are la bază motivul că instanța care soluționează cererea de strămutare nu se pronunță asupra fondului, iar exercitarea unor căi de atac ar prelungi nejustificat judecarea definitivă a cauzelor, antrenând cheltuieli suplimentare pentru justițiabili. Se conchide astfel că prevederile criticate nu sunt contrare dispozițiilor art. 128 din Constituție, care statuează că exercitarea căilor de atac se face „în condițiile legii”.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este vădit nefondată, întrucât „instanța care soluționează cererea de strămutare are în vedere [...] asigurarea numai a condițiilor normale pentru desfășurarea activității de judecată, fără a antama în vreun fel probleme privind fondul cauzei, respectiv drepturile și obligațiile ce rezultă din raporturile juridice deduse judecării”. De aceea, se arată în continuarea argumentării punctului de vedere al Guvernului, „reglementarea de tradiție în materie dă posibilitatea ca instanța investită cu cererea de strămutare să se pronunțe cu maximum de operativitate asupra acesteia, apreciind seriozitatea motivelor prezentate și, când consideră necesar, cercetând datele din dosarul cauzei”.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul judecătorului-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, conform dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției, astfel cum aceasta a fost formulată, îl constituie dispozițiile art. 40 alin. 4 din Codul de procedură civilă, care prevăd că: „Hotărârea asupra strămăturii se dă fără motivare și nu este supusă nici unei căi de atac.”

Dispozițiile din Constituția României considerate ca fiind încălcate de textul criticat sunt următoarele:

— Art. 11: „(1) Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.

(2) *Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.*”

— Art. 20: „(1) *Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*

(2) *Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.*”

— Art. 21: „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.*”

— Art. 24: „(1) *Dreptul la apărare este garantat.*

(2) *În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.*”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioan Antonescu în Dosarul nr. 10.010/2000 al Judecătoriei Pitești.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

— Art. 128: „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.*”

Curtea observă că autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor art. 11 și 20 din Constituție, referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, fără a menționa prevederile vreunui tratat internațional care ar fi încălcate prin dispozițiile de lege criticate, lăsând doar să se subînțeleagă că este vorba de prevederile din documentele internaționale, care se referă la accesul liber la justiție și la dreptul de apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a mai format obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 92 din 11 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 20 noiembrie 1996, Curtea Constituțională a respins „ca vădit nefondată” excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 4 din Codul de procedură civilă, motivată pe invocarea încălcării dispozițiilor art. 21, 24 și 128 din Constituție, excepție ridicată în fața Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

În considerentele deciziei pronunțate Curtea a reținut că principiul accesului liber la justiție, prevăzut la art. 21 din Constituție, nu este încălcat, întrucât acesta presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se înlăptuiește, dar „nu înseamnă că el trebuie asigurat la toate structurile judecătorești — judecătorii, tribunale, curți de apel, Curtea Supremă de Justiție — și la toate căile de atac prevăzute de lege — apel, recurs — deoarece căile de atac sunt stabilite exclusiv de legiuitor. Prin lege pot fi instituite reguli deosebite, în considerarea unor situații diferite”. Curtea a făcut referire, cu privire la aceste argumente, și la jurisprudența sa anterioară — Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994.

Cu referire directă la textul art. 40 alin. 4 din Codul de procedură civilă Curtea a mai reținut în considerentele deciziei menționate că „este dreptul exclusiv al organului legislativ de a stabili regula potrivit căreia hotărârea de strămutare a pricinii nu este supusă nici unei căi de atac, în considerarea faptului că prin aceasta instanța nu se pronunță asupra fondului, iar exercitarea unor căi de atac ar prelungi nejustificat judecarea definitivă a cauzelor, antrenând totodată cheltuieli materiale suplimentare pentru justițiabili”. În consecință, Curtea a considerat că „nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 128 din Constituție, care prevăd că exercitarea căilor de atac se face «în condițiile legii»”.

În același timp Curtea a constatat că „art. 40 alin. 4 din Codul de procedură civilă nu încalcă nici dispozițiile art. 24 din Constituție, referitoare la dreptul de apărare”, întrucât „dreptul la apărare se realizează cu prilejul judecării de fond a cauzei și al soluționării căilor de atac”. Dezvoltând acest argument, Curtea a arătat că, „de vreme ce nu se judecă fondul pricinii, nu se poate susține că interesele celor în cauză ar fi prejudiciate, știrbindu-se în acest fel exercițiul dreptului constituțional evocat. În realitate, faptele asupra cărora este chemată să se pronunțe instanța competentă să judece cererea de strămutare nu țin și nu au cum să țină de pricina însăși, ci de asigurarea condițiilor pe care le implică art. 37 alin. 3 din Codul de procedură civilă, respectiv nepărtinirea și obiectivitatea în soluționarea pricinii, condiții care vizează toate părțile din proces, indiferent de calitatea lor procesuală”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția din aceste decizii, de respingere a excepției, este valabilă și în cauza de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 60
din 26 februarie 2002referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. (1)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale,
aprobată prin Legea nr. 44/1998, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 99/1999
privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, excepție ridicată de Societatea Comercială „Comtext” — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 1.816/Com/2001 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, deoarece dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, invocate în susținerea excepției, consacra egalitatea cetățenilor în fața legii, iar nu egalitatea persoanelor colective ori a persoanelor juridice. Totodată se arată că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Constituție, întrucât textul de lege nu face nici o discriminare între societățile comerciale menționate. Asupra constituționalității dispozițiilor art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 8/1999, în sensul respingerii excepției, soluție valabilă și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 iulie 2001 **Tribunalul Constanța — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Comtext” — S.A. Constanța în Dosarul nr. 1.816/Com/2001 al acelei instanțe, având ca obiect anularea unui contract de vânzare-cumpărare și a unui contract de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare, încheiat cu Societatea Comercială „Gemar Impex” — S.R.L. Constanța.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în principal, că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și ale art. 41 alin. (2) privind ocrotirea egală a proprietății private, indiferent de titular, acest ultim text urmând a fi interpretat și aplicat în concordanță cu prevederile art. 1 alin. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În dezvoltarea motivării excepției autorul acesteia, invocând și jurisprudența Curții Constituționale, susține că „împunerea unui tratament egal pentru situațiile diferite în care se află cetățenii acționari la o societate comercială la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, respectiv la o societate comercială la care statul sau o autoritate a administrației publice locale nu

este acționar majoritar”, nu se justifică rațional, fiind contrară principiului egalității în fața legii, prevăzut la art. 16 alin. (1) din Constituție.

De asemenea, autorul excepției susține că textul criticat încalcă și „principiul constituțional al ocrotirii în mod egal a proprietății private, care trebuie respectat în privința oricăror drepturi patrimoniale, a oricăror «bunuri», așa cum a decis, în principiu, Curtea Constituțională prin Decizia nr. 70 din 27 februarie 2001, deci și în cazul acțiunilor deținute la societăți comerciale la care statul este sau nu acționar majoritar, precum și la societățile comerciale în care statul sau autoritatea administrației publice nu este acționar”.

Tribunalul Constanța — Secția comercială, exprimându-și opinia, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât autorul excepției, pornind de la o premisă greșită, „pune semnul egalității între societățile la care statul este acționar în procent minoritar și societățile la care statul nu este acționar”. Or, arată instanța, „numai societățile comerciale la care statul este acționar sunt supuse privatizării și nu poate exista identitate de situații între cele două categorii de societăți”. Concluzia instanței este în sensul că „posibilitatea societăților comerciale în care statul este acționar, de a încheia contracte de leasing fără respectarea dispozițiilor restrictive cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1997, este o facilitate care înlesnește procesul de privatizare și nu poate avea semnificația unei încălcări a egalității cetățenilor în fața legii în raport cu societățile comerciale la care statul nu este acționar, întrucât sunt situații diferite, acestea din urmă nefiind supuse privatizării”. Conform opiniei instanței de judecată aceste argumente „sunt perfect valabile și în ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 41 din Constituție, motivarea reclamantei fiind aceeași”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președintele Camerei Deputaților consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție consacra egalitatea cetățenilor în fața legii, iar nu egalitatea persoanelor colective ori a persoanelor juridice și, deci, „nu este incident în ceea ce privește relațiile dintre acționarii unei societăți comerciale”. În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Constituție se arată că această susținere nu poate fi reținută, întrucât „Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 nu face nici o discriminare”.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prin textul de lege criticat se „reglementează vânzarea de active imobiliare date în locație de gestiune sau închiriate, ori încheierea de contracte de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare, doar în cazul societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar. Aceste societăți sunt singurele care pot fi supuse privatizării, în cadrul procesului de privatizare reglementat de ordonanța de urgență”. În opinia Guvernului dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție nu sunt incidente în cauză, întrucât acest text nu reglementează egalitatea persoanelor colective, a persoanelor juridice, așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională. De asemenea, nici dispozițiile art. 41 alin. (2) din Constituție nu sunt încălcate, întrucât în cauză „nu se poate pune problema egalității de tratament a societăților comerciale de stat supuse procesului privatizării și a societăților comerciale private”. Guvernul arată totodată că asupra dispozițiilor art. 27 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, astfel cum au fost modificate prin

Legea nr. 99/1999, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin deciziile nr. 8 din 9 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 15 aprilie 1999, și nr. 186 din 19 iunie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 12 septembrie 2001, statuând că acestea sunt constituționale.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților și cel al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 27 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88 din 23 decembrie 1997 privind privatizarea societăților comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 29 decembrie 1997, aprobată prin Legea nr. 44 din 20 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 99 din 26 mai 1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 27 mai 1999, dispoziții care au următorul cuprins:

Art. 27: „(1) *Societățile comerciale și regiile autonome, care au în derulare contracte de locație de gestiune, de închiriere sau de asociere în participațiune, pot vinde sau încheia contracte de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare, prin negociere directă cu locatarii sau asociații în situațiile în care aceștia au efectuat investiții în activele pe care le utilizează reprezentând mai mult de 15% din valoarea acestor active. În acest caz, din prețul de vânzare se scade valoarea investițiilor pe bază de raport de evaluare acceptat de părți.*”

Autorul excepției consideră că aceste prevederi legale contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”, precum și dispozițiilor constituționale ale art. 41 alin. (2) fraza întâi, care prevăd că „*Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular*”. Totodată se susține că prevederile art. 41 alin. (2) fraza întâi din Constituție ar urma să fie interpretat în conformitate cu dispozițiile art. 1 alin. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, text având următorul conținut: „*Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.*”

Autorul excepției arată, în esență, că „incidenta art. 27 și în cazul cetățenilor acționari ai societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale nu este acționar majoritar creează acestora un privilegiu față de cetățenii acționari ai societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar. Discriminarea este și mai evidentă între cetățenii acționari ai societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale nu este acționar majoritar și cetățenii acționari ai societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale nu este acționar — fie că nu mai este, fie că nu a fost vreodată”.

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată pentru considerentele ce urmează:

1. Dispozițiile legale criticate nu conțin reglementări discriminatorii între acționarii societăților comerciale cu capital majoritar de stat și acționarii societăților comerciale la care capitalul de stat nu este majoritar. Examinând sub acest aspect prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, raportate la cele ale art. 4 alin. (2) din Legea fundamentală, Curtea reține că dispozițiile constituționale consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii, interzicând discriminarea și acordarea de privilegii. În jurisprudența sa constantă Curtea Constituțională a statuat

că principiul constituțional al egalității și nediscriminării consacrat de art. 16 alin. (1) este aplicat numai cetățenilor, nu și persoanelor juridice. Pe de altă parte, Curtea observă că din analiza textului de lege criticat nu rezultă existența vreunei dispoziții de natură să instituie o inegalitate. Dispozițiile art. 27 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 permit societăților comerciale și regiilor autonome, care au în derulare contracte de locație de gestiune, de închiriere sau de asociere în participațiune, să vândă sau să încheie contracte de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare cu locatarii sau asociații în situațiile în care aceștia au efectuat investiții în activele pe care le utilizează, în condițiile stabilite de text. Aceste prevederi corespund unor interese generale ale societății prin aceea că aparțin contextului legal care stabilește cadrul juridic pentru vânzarea acțiunilor emise de societăți comerciale și deținute de stat sau de o autoritate a administrației publice locale, precum și pentru vânzarea activelor aparținând societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar. Rezultă că prevederile art. 27 alin. (1) din ordonanță sunt în conformitate cu dispozițiile art. 1 alin. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ținând seama și de alin. 2 al aceluiași articol, care prevede că „*Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.*”

2. Curtea constată că este, de asemenea, neîntemeiată și susținerea potrivit căreia prevederile legale criticate ar fi contrare dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Constituție. Art. 27 din ordonanță nu instituie un regim diferit între proprietatea privată cu capital de stat și cea aparținând particularilor. Pe de altă parte, utilizarea de către legiuitor în cuprinsul reglementării a termenului „*pot*” atunci când se referă la vânzarea unor active sau la încheierea contractelor de leasing imobiliar creează, evident, o posibilitate, iar nu o obligație fermă, de natură să aducă atingere prerogativelor dreptului de proprietate al societăților comerciale la care se referă textul. Decizia aparține societăților comerciale, prin adunarea generală a acționarilor, în condițiile Legii nr. 31/1990.

Prevederile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Prin Decizia nr. 8 din 9 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 15 aprilie 1999, și prin Decizia nr. 186 din 19 iunie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 12 septembrie 2001, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 sunt constituționale, întrucât nu contravin dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Constituție. Pronunțând aceste decizii, Curtea a constatat, în esență, pe de o parte, că textul în cauză „reglementează un segment din procesul de privatizare, component esențial al reformei economice și inevitabil în crearea unei adevărate economii de piață”, iar pe de altă parte, că este aplicabil „societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar”. S-a mai reținut că „este firesc ca statul să stabilească prin acte normative situația părții sale din patrimoniu și să dea mandat în acest sens instituției care îl reprezintă, pentru apărarea intereselor sociale și economice generale, fără ca prin acestea să se aducă atingere dreptului de proprietate al altor persoane”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, soluția pronunțată și considerentele care au stat la baza acesteia își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

3. În ceea ce privește eventuala necorelare dintre dispozițiile art. 27 alin. (1) și alte prevederi ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 99/1999, sugerată de autorul excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că aceasta nu intră sub incidența controlului de constituționalitate, fiind de competența exclusivă a puterii legislative.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, excepție ridicată de Societatea Comercială „Comtext” — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 1.816/Com/2001 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 februarie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

TITLUL I Prevederi generale

Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul legal privind înființarea și funcționarea organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare, cu instituțiile și operațiunile specifice acestora, în vederea mobilizării economiilor bănești și orientării acestora către plasamente și investiții, pe principiul diversificării și administrării prudente a riscului de portofoliu, în condiții adecvate de protecție a investitorilor.

(2) Administrarea prezentei ordonanțe de urgență și punerea ei în aplicare, precum și supravegherea și controlul respectării dispozițiilor sale sunt încredințate Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, investită în acest scop cu puteri de reglementare, decizie, autorizare, dispensă, interdicție, intervenție, anchetă și sancționare disciplinară și administrativă.

Art. 2. — (1) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii, abrevierile și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *B.N.R.* — Banca Națională a României;
2. *C.N.V.M.* — Comisia Națională a Valorilor Mobiliare;
3. *C.S.A.* — Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;
4. *control direct* — deținerea de către o persoană fizică sau juridică, singură sau împreună și în legătură cu terți, a mai mult de 10% din capitalul social sau din drepturile de vot ce pot fi exercitate în adunarea generală a unei societăți comerciale;

5. *control indirect* — se realizează de acționarii sau asociații care dețin mai mult de 10% din capitalul social ori din drepturile de vot ce pot fi exercitate în adunarea generală a unei persoane juridice, precum și de administratorii, conducerea executivă sau de alte persoane cu putere de decizie în cadrul acesteia, singuri sau împreună și în legătură cu terți, atunci când respectiva persoană juridică controlează direct o societate comercială;

6. *depozitar* — o bancă autorizată de C.N.V.M. să desfășoare activități de depozitare în sensul prezentei ordonanțe de urgență;

7. *fond de investiții* — organism de plasament colectiv, fără personalitate juridică, constituit printr-un contract de societate civilă;

8. *fond deschis de investiții (FDI)* — un fond de investiții ale cărui unități de fond fac obiectul unei emisiuni și răscumpărări continue și a cărui înființare este inițiată de către o societate de administrare a investițiilor;

9. *investiție de portofoliu* — dobândirea de valori mobiliare în scopul obținerii de beneficii din dividende, din dobânzi sau din diferența favorabilă dintre prețul de cumpărare și prețul de vânzare al valorilor mobiliare, fără ca investitorul să urmărească implicarea directă în administrarea emitentului și fără ca investiția totală să depășească 10% din capitalul social al emitentului sau din valoarea de emisiune, după caz;

10. *grup financiar* — două sau mai multe persoane fizice ori juridice, române sau străine, care se află în una dintre situațiile următoare:

— sunt direct sau indirect controlate de un terț;
— controlează, singure sau împreună, direct ori indirect, un terț;

— se controlează direct sau indirect între ele;

11. *organisme de plasament colectiv* — entități organizate, cu sau fără personalitate juridică, care fac apel public la economiile bănești ale populației în scopul investiției acestora;

12. *organisme de plasament colectiv în valori mobiliare* — fonduri deschise de investiții și societăți de investiții care își orientează resursele mobilizate exclusiv către investiția în valori mobiliare, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență și ale reglementărilor C.N.V.M.;

13. *societate de investiții (SI)* — organism de plasament colectiv în valori mobiliare, constituit ca societate comercială pe acțiuni, ale cărei acțiuni fac obiectul unei emisiuni și răscumpărări continue;

14. *societăți de administrare a investițiilor (SAI)* — societăți comerciale care au ca unic obiect de activitate prestarea de servicii specifice privind înființarea, promovarea, organizarea și administrarea de organisme de plasament colectiv, precum și a acelor activități care le sunt permise în temeiul prezentei ordonanțe de urgență și al reglementărilor emise în aplicarea ei, pe principiul diversificării și al administrării prudente a riscurilor de portofoliu;

15. *titluri de participare* — înseamnă, după caz, fie unități de fond la fondurile deschise de investiții, fie acțiuni la societățile de investiții;

16. *unități de fond* — titluri de participare la un fond de investiții, care evidențiază o deținere de capital în activele fondului și a căror achiziționare reprezintă unica modalitate de investire într-un fond de investiții;

17. *U.E.* — Uniunea Europeană.

(2) Termenii, abrevierile și expresiile folosite în prezenta ordonanță de urgență și care sunt definite în legislația privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele reglementate sau în legislația privind piețele reglementate de mărfuri și instrumente financiare derivate au înțelesul prevăzut în acestea.

(3) Calificarea unei persoane, instituții, situații, informații, operațiuni sau a unui act juridic ori instrument negociabil, cu privire la includerea în sau excluderea din sfera termenilor și expresiilor cu semnificația stabilită la alin. (1) și (2), în vederea determinării incidenței dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, se face de către C.N.V.M. din oficiu sau la cererea părții interesate.

(4) În caz de litigiu actele individuale emise de C.N.V.M. cu privire la calificările prevăzute la alin. (3) pot fi atacate cu recurs în fața Curții de Apel București — Secția contencios administrativ.

TITLUL II

Societățile de administrare a investițiilor

Art. 3. — (1) Societatea de administrare a investițiilor (SAI) se constituie sub forma unei societăți pe acțiuni, persoană juridică română, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările ulterioare, și cu respectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Societatea de administrare a investițiilor poate emite un singur tip de acțiuni nominative, care se plătesc în întregime în numerar la momentul subscrierii.

(3) Capitalul minim scris și vărsat al unei societăți de administrare a investițiilor este stabilit prin reglementări emise de C.N.V.M.

(4) La constituire societatea de administrare a investițiilor va solicita C.N.V.M. autorizația prealabilă de constituire, în temeiul căreia se va putea înmatricula la oficiul registrului comerțului. În baza dovezii de înmatriculare la oficiul registrului comerțului societatea de administrare a investițiilor va solicita C.N.V.M. autorizația definitivă de funcționare în temeiul căreia își va desfășura activitatea de administrare de investiții.

(5) Condițiile care au stat la baza autorizațiilor de constituire și de funcționare emise de C.N.V.M. trebuie menținute pe toată durata de existență a unei societăți de administrare a investițiilor. Orice modificare a acestora este supusă autorizării C.N.V.M.

(6) Activitatea de administrare a investițiilor constă în principal în activități prin care:

a) se analizează valorile mobiliare și piețele financiare și se selecționează portofolii de investiții pentru organismele de plasament colectiv în valori mobiliare administrate;

b) se achiziționează valori mobiliare pe contul organismului de plasament colectiv în valori mobiliare administrat, folosind resursele financiare atrase de la deținătorii de titluri de participare;

c) se exercită drepturile ce decurg din deținerea de valori mobiliare în contul organismului de plasament colectiv în valori mobiliare administrat;

d) se distribuie titluri de participare ale organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare administrate;

e) se publică valoarea activului net, valoarea unitară a activului net și numărul de investitori, calculate de depozitar, în conformitate cu art. 21 alin. (1) lit. f) și art. 21 alin. (2);

f) alte activități calificate ca atare și autorizate de C.N.V.M.

(7) Societatea de administrare a investițiilor nu poate delega unui terț nici una dintre responsabilitățile sale, cu excepția activităților de distribuire a titlurilor de participare și a celor prevăzute la art. 8 alin. (2) și la art. 22 alin. (2) lit. c). Delegarea se face numai cu avizul C.N.V.M.

(8) Controlul intern al respectării prevederilor legale de către societățile de administrare a investițiilor, precum și de către societățile de investiții administrate de consilii de administrație este efectuat de persoane autorizate de C.N.V.M., în condițiile stabilite prin reglementările emise de aceasta.

Art. 4. — (1) Societățile de administrare a investițiilor pot administra orice tip de organism de plasament colectiv, precum și conturi individuale de investiții sau de plasament ale persoanelor fizice ori juridice.

(2) C.N.V.M. va emite reglementări privind prevenirea conflictului de interese și administrarea prudencială în situațiile prevăzute la alin. (1).

Art. 5. — (1) O societate de administrare a investițiilor va fi autorizată de C.N.V.M. dacă îndeplinește cumulativ cel puțin următoarele condiții:

a) capitalul social scris și vărsat îndeplinește condițiile stabilite prin reglementările C.N.V.M.;

b) administratorii și alte persoane fizice sau juridice cu funcții de conducere ori de control în societate îndeplinesc condițiile de independență, integritate și experiență stabilite pentru aceste funcții prin reglementările C.N.V.M.;

c) acționarii societății respectă condițiile de independență și integritate stabilite pentru aceste categorii de persoane prin reglementările C.N.V.M.;

d) relațiile de afiliere și implicare ale acționarilor societății nu sunt de natură să prejudicieze supravegherea eficientă a activității acesteia. Modificările în structura acționariatului, care au ca rezultat obținerea unei cote de peste 5% din capitalul social, vor fi notificate către C.N.V.M. în maximum 24 de ore;

e) prezintă o descriere a structurii organizatorice împreună cu actele constitutive și cu reglementările interne;

f) numele societății conține fie sintagma „societate de administrare a investițiilor“, fie abrevierea „SAI“.

(2) Autorizarea poate fi respinsă dacă, deși sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), se consideră că administrarea prudencială nu poate fi asigurată.

(3) C.N.V.M. va reglementa procedura de autorizare care va cuprinde și cazurile în care autorizația poate fi suspendată sau retrasă, precum și modalitatea de autorizare a divizării și fuziunii societăților de administrare a investițiilor.

Art. 6. — (1) Societățile de administrare a investițiilor care au fost autorizate sunt înscrise într-un registru special ținut la C.N.V.M. Registrul are caracter public.

(2) Societățile de administrare a investițiilor au obligația să înscrie numărul de înregistrare în registrul prevăzut la alin. (1) în toate actele, documentele și corespondența pe care le emit sau le inițiază.

Art. 7. — (1) O societate comercială nu poate fi în același timp societate de administrare a investițiilor și depozitar.

(2) Societatea de administrare a investițiilor și depozitarul trebuie să acționeze independent una față de cealaltă și exclusiv în interesul deținătorilor de titluri de participare.

(3) Societatea de administrare a investițiilor are obligația de a transmite depozitarului toate informațiile privind operațiunile fondului, cel mai târziu până la ora 24,00 a zilei următoare celei în care acestea au fost efectuate.

Art. 8. — (1) Societățile de administrare a investițiilor trebuie:

a) să opereze cu diligență profesională maximă, corectitudine și transparență în interesul exclusiv al deținătorilor de titluri de participare;

b) să se organizeze astfel încât să minimizeze riscul conflictului de interese, inclusiv conflictele dintre diversele organisme de plasament colectiv în valori mobiliare administrate;

c) să adopte măsuri de protecție a drepturilor deținătorilor de titluri de participare;

d) să respecte întocmai reglementările prudențiale emise de C.N.V.M.

(2) Drepturile de vot ce decurg din acțiunile deținute de organismul de plasament colectiv în valori mobiliare la diverși emitenți vor fi exercitate de către societatea de administrare a investițiilor.

Art. 9. — (1) O societate de administrare a investițiilor poate înceta administrarea unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare în următoarele situații:

a) notificarea către C.N.V.M. a deciziei de denunțare a contractului de administrare cu minimum 90 de zile înainte ca aceasta să producă efect;

b) retragerea de către C.N.V.M. a autorizației de funcționare.

(2) Societatea de administrare a investițiilor are obligația să publice într-un cotidian cu difuzare națională și în Buletinul C.N.V.M. decizia de denunțare a contractului de administrare sau de depozitare, în termen de 48 de ore de la data notificării către C.N.V.M.

Art. 10. — (1) Societățile de administrare a investițiilor nu pot efectua tranzacții cu organisme de plasament colectiv în valori mobiliare pe care le administrează și nici între acestea.

(2) Interdicția prevăzută la alin. (1) se aplică și în cazul operațiunilor prevăzute la art. 4 alin. (1).

Art. 11. — Societățile de administrare a investițiilor vor putea contracta împrumuturi numai cu respectarea reglementărilor prudențiale emise de C.N.V.M.

Art. 12. — O societate de administrare a investițiilor, membrii consiliului de administrație, ai conducerii executive sau deținătorii a mai mult de 5% din capitalul social nu pot deține direct sau indirect, individual ori împreună și în legătură cu terți, mai mult de 5% din acțiunile unei alte societăți de administrare a investițiilor.

Art. 13. — (1) Societăților de administrare a investițiilor le este interzis să încheie contract de intermediere de valori mobiliare cu societățile de servicii de investiții financiare care au dețineri mai mari de 5% din capitalul social al respectivei societăți de administrare a investițiilor.

(2) Interdicția prevăzută la alin. (1) se aplică și în situațiile în care membrii consiliului de administrație, ai conducerii executive și deținătorii a mai mult de 5% din acțiunile societății de servicii de investiții financiare, direct sau indirect, individual ori împreună și în legătură cu terți, au dețineri mai mari de 5% din capitalul social al respectivei societăți de administrare a investițiilor.

Art. 14. — (1) O societate de administrare a investițiilor nu poate deține mai mult de 5% din capitalul social al unui depozitar.

(2) Membrii consiliului de administrație, ai conducerii executive sau deținătorii a mai mult de 5% din capitalul social al unei societăți de administrare a investițiilor nu pot deține direct sau indirect, individual ori împreună și în legătură cu terți, mai mult de 5% din capitalul social al unui depozitar.

Art. 15. — O societate de administrare a investițiilor nu poate deține acțiuni ale persoanelor juridice care sunt acționare ale respectivei societăți de administrare a investițiilor.

TITLUL III Depozitarul

Art. 16. — (1) Actele unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare trebuie încredințate unui depozitar în vederea

păstrării lor în condiții de siguranță. Pot face excepție disponibilitățile în numerar și cele asimilate acestora prin reglementările B.N.R.

(2) Depozitarul trebuie:

a) să se asigure că desfășurarea activităților de emisie, vânzare, răscumpărare sau de anulare a titlurilor de participare, inclusiv evidența acestora, sunt conforme cu legislația în vigoare și cu normele organismului de plasament colectiv în valori mobiliare;

b) să se asigure că valoarea titlurilor de participare este calculată în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență și cu reglementările C.N.V.M.;

c) să urmeze instrucțiunile societății de administrare a investițiilor, cu excepția cazului în care acestea sunt contrare legislației în vigoare sau normelor organismului de plasament colectiv în valori mobiliare;

d) să se asigure că în tranzacțiile având ca obiect activele organismului de plasament colectiv în valori mobiliare orice sumă este achitată în termenul stabilit;

e) să se asigure că veniturile organismului de plasament colectiv în valori mobiliare sunt administrate și calculate în conformitate cu legislația în vigoare și cu reglementările C.N.V.M.

Art. 17. — (1) Poate fi depozitar o bancă, persoană juridică română, înființată în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările ulterioare, și ale Legii bancare nr. 58/1998, cu modificările și completările ulterioare, și autorizată de C.N.V.M. în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, dacă prezintă suficiente garanții profesionale, are un capital social adecvat pentru a desfășura în bune condiții activitatea sa de depozitar și pentru a îndeplini angajamentele care decurg din această funcție.

(2) Băncile care îndeplinesc condițiile stipulate la alin. (1) vor fi înscrise într-un registru special ținut la C.N.V.M. și care se publică în Buletinul C.N.V.M.

Art. 18. — În vederea obținerii autorizației băncile trebuie să prezinte C.N.V.M. documente și evidențe din care să rezulte că:

a) dispun de suficiente resurse financiare;

b) au o structură de conducere adecvată;

c) dispun de capacitățile profesionale necesare pentru desfășurarea corespunzătoare a activităților de depozitare;

d) sunt astfel organizate încât să minimizeze riscul conflictului de interese, inclusiv conflictele dintre diversele organisme de plasament colectiv în valori mobiliare pentru care îndeplinesc funcția de depozitar;

e) respectă reglementările prudențiale ale B.N.R.

Art. 19. — Condițiile care au stat la baza autorizației emise de C.N.V.M. trebuie menținute pe toată durata de existență a depozitarului. Orice modificare a acestora este supusă autorizării C.N.V.M.

Art. 20. — (1) Depozitarul răspunde față de societatea de administrare a investițiilor și față de deținătorii de titluri de participare pentru orice pierdere suferită de aceștia ca urmare a neîndeplinirii culpabile sau a îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor sale.

(2) Un depozitar poate transfera unei terțe persoane autorizate de C.N.V.M., în calitate de subdepozitar, o parte din activele unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare, precum și funcțiile sale de depozitar al acelor active:

a) la cererea expresă a societății de administrare a investițiilor cu care are contract de depozitare și cu avizul C.N.V.M., caz în care depozitarul este exonerat de orice răspundere cu privire la activele transferate;

b) din proprie inițiativă, cu avizul societății de administrare a investițiilor și al C.N.V.M., caz în care depozitarul și subdepozitarul vor răspunde solidar pentru modul de îndeplinire a funcțiilor de depozitar al activelor transferate.

(3) Administratorii, directorii și auditorii depozitarului sunt obligați să comunice C.N.V.M. în termen de 24 de ore orice neregulă descoperită de ei în legătură cu administrarea fondurilor sau a societăților de investiții.

Art. 21. — (1) Depozitarii vor desfășura în mod obligatoriu cel puțin următoarele activități:

a) custodia activelor financiare aparținând organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare;

b) păstrarea în siguranță a activelor financiare materializate aparținând organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare;

c) evidența activelor și a obligațiilor, precum și controlul deținerilor de valori mobiliare și alte instrumente financiare și a tranzacțiilor cu acestea;

d) evidența cererilor de subscriere și de răscumpărare de titluri de participare și a operațiunilor efectuate;

e) evidența numărului de investitori și a titlurilor de participare deținute de aceștia pe baza informațiilor transmise de distribuitori sau de societatea de administrare a investițiilor;

f) calcularea și certificarea valorii activului net, a valorii unitare a activului net, a numărului de investitori și transmiterea acestora către societățile de administrare a investițiilor și către C.N.V.M., în termenele, forma, condițiile și periodicitatea stabilite prin prezenta ordonanță de urgență și în reglementările C.N.V.M. emise în aplicarea acesteia.

(2) Sunt interzise publicarea și folosirea sub orice formă a altor mărimi sau exprimări pentru valoarea activului net, valoarea unitară a activului net și numărul de investitori, în afara celor calculate și certificate de depozitar.

(3) Activele investitorilor trebuie evidențiate în conturi separate de cele ale depozitarului, iar acesta, înainte de a elibera active, trebuie să analizeze tranzacțiile efectuate de către societatea de administrare a investițiilor în contul organismului de plasament colectiv în valori mobiliare administrat sau de către societatea de investiții ale cărei active le depozitează și să se asigure că sunt conforme cu normele prudențiale prevăzute de prezenta ordonanță de urgență și de reglementările C.N.V.M.

Art. 22. — (1) Depozitarii vor lua toate măsurile pentru a se asigura că prețurile de emisiune și de răscumpărare sunt calculate în concordanță cu reglementările emise de C.N.V.M.

(2) Depozitarii pot desfășura pe baza contractelor încheiate cu societățile de administrare a investițiilor următoarele activități privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare:

a) primirea fondurilor pentru subscrierile de titluri de participare la fondurile deschise de investiții;

b) prelucrarea cererilor de răscumpărare pentru titluri de participare la fondurile deschise de investiții și efectuarea plăților corespunzătoare către deținători pe baza instrucțiunilor transmise de societatea de administrare a investițiilor;

c) plata dividendelor ce trebuie distribuite către acționarii societăților de investiții;

d) colectarea dividendelor, dobânzilor și a altor fructe civile aferente activelor depozitate;

e) decontarea tranzacțiilor cu valori mobiliare în contul organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare, în conformitate cu instrucțiunile primite de la societatea de administrare a investițiilor și cu reglementările specifice piețelor pe care se tranzacționează acestea.

(3) Activitățile prevăzute la alin. (2) pot fi desfășurate numai pentru și în legătură cu organismele de plasament colectiv în valori mobiliare pentru care se realizează activitatea de depozitare.

Art. 23. — (1) Un depozitar va înceta să își exercite funcțiile în următoarele situații:

a) notificarea către C.N.V.M. a deciziei de denunțare a contractului de depozitare de către oricare dintre părți, cu minimum 90 de zile înainte ca aceasta să producă efect;

b) inițierea procedurilor de supraveghere sau administrare specială de către B.N.R. ori deschiderea procedurii falimentului;

c) retragerea autorizației de funcționare de către C.N.V.M. sau B.N.R.

(2) Depozitarul are obligația să publice într-un cotidian de difuzare națională și în Buletinul C.N.V.M. decizia de denunțare a contractului de administrare sau de depozitare, în termen de 48 de ore de la data notificării către C.N.V.M.

Art. 24. — Schimbarea depozitarului de către societatea de administrare a investițiilor este supusă aprobării C.N.V.M.

Art. 25. — (1) Un depozitar, membrii consiliului de administrație, ai conducerii executive sau deținătorii a mai mult de 5% din capitalul său social nu pot deține, direct sau indirect, individual ori împreună și în legătură cu terți, acțiuni la o societate de administrare a investițiilor pentru ale cărei organisme de plasament colectiv în valori mobiliare administrate desfășoară activități de depozitare.

(2) Un depozitar, membrii consiliului său de administrație, ai conducerii executive sau deținătorii a mai mult de 5% din capitalul său social nu pot deține, direct sau indirect, individual ori împreună și în legătură cu terți, mai mult de 5% din acțiunile la o societate de investiții.

(3) Orice deținere de către un depozitar a mai mult de 10% din acțiunile emise de un alt depozitar va fi notificată către C.N.V.M. în termen de maximum 48 de ore.

(4) Un depozitar, membrii consiliului de administrație, ai conducerii executive sau deținătorii a mai mult de 5% din capitalul său social nu pot deține, direct sau indirect, individual ori împreună și în legătură cu terți, titluri de participare la un organism de plasament colectiv în valori mobiliare pentru care desfășoară activități de depozitare.

TITLUL IV

Organismele de plasament colectiv în valori mobiliare

CAPITOLUL 1

Dispoziții generale

Art. 26. — Organisme de plasament colectiv în valori mobiliare sunt fondurile deschise de investiții și societățile de investiții care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) au ca unic scop mobilizarea economiilor bănești printr-o ofertă publică continuă de titluri de participare și investirea acestor resurse pe principiul diversificării riscului și administrării prudențiale;

b) titlurile de participare sunt răscumparabile continuu din activele respectivelor organisme, la cererea deținătorilor.

Art. 27. — Organismele de plasament colectiv în valori mobiliare sunt înființate conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență fie sub formă de fonduri deschise de investiții, pe bază de contract de societate civilă, fie sub formă de societăți de investiții, prin act constitutiv.

Art. 28. — Organismele de plasament colectiv în valori mobiliare nu se pot transforma în alte tipuri de organisme de plasament colectiv.

Art. 29. — Orice organism de plasament colectiv se poate transforma într-un organism de plasament colectiv în valori mobiliare, cu respectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și a reglementărilor C.N.V.M.

Art. 30. — Prezenta ordonanță de urgență se aplică și organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare situate într-un alt stat, precum și titlurilor de participare emise de respectivele organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, în cazul în care aceste titluri de participare sunt oferite public pe teritoriul României.

Art. 31. — Următoarele organisme de plasament colectiv în valori mobiliare nu fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență: organismele de plasament colectiv în valori mobiliare care

colectează disponibilități bănești fără a promova vânzarea titlurilor de participare proprii pe teritoriul României sau care, potrivit normelor fondului de investiții ori actelor constitutive ale societăților de investiții, după caz, pot vinde titluri de participare doar în afara teritoriului României.

Art. 32. — (1) Orice ofertă publică prin care se face apel la economiile bănești ale populației în scop de investire este supusă în prealabil autorizării C.N.V.M.

(2) Constituirea societății pe acțiuni prin subscripție publică este supusă prevederilor Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 33. — (1) Organismele de plasament colectiv în valori mobiliare nu pot obține alte împrumuturi cu excepția celor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență și în reglementările C.N.V.M. emise în aplicarea acesteia.

(2) Un organism de plasament colectiv în valori mobiliare poate să achiziționeze valută prin mijloace de împrumut reciproc susținute (back-to-back).

(3) Un organism de plasament colectiv în valori mobiliare poate solicita avizul C.N.V.M. pentru împrumuturi a căror valoare cumulată să reprezinte maximum 10% din valoarea activelor sale, cu condiția ca împrumutul să nu fie pe un termen mai mare de 30 de zile și să se asigure respectarea reglementărilor prudențiale emise de C.N.V.M.

(4) Nici un fel de speze sau comisioane nu pot fi percepute de către societatea de administrare a investițiilor în legătură cu sau ca urmare a unui astfel de împrumut.

(5) Dispozițiile alin. (1) și (2) nu vor împiedica luarea unui angajament de a efectua plăți viitoare ca urmare a achiziționării de valori mobiliare plătite parțial.

(6) Organismele de plasament colectiv în valori mobiliare nu pot acorda împrumuturi societăților de administrare a investițiilor care le administrează.

Art. 34. — (1) Un organism de plasament colectiv în valori mobiliare are obligația să își răscumpere titlurile de participare la cererea expresă a oricărui deținător.

(2) Prețul de răscumpărare trebuie plătit în maximum 10 zile lucrătoare de la data primirii respectivei cereri. Cu ocazia răscumpărării se interzice societății de administrare a investițiilor sau societății de investiții să perceapă alte speze, cu excepția comisionului de răscumpărare.

Art. 35. — Societățile de investiții care se autoadministrează și societățile de administrare a investițiilor care administrează organisme de plasament colectiv în valori mobiliare nu pot acorda împrumuturi și nu pot acționa ca garant în numele unui terț.

Art. 36. — Societățile de investiții și societățile de administrare a investițiilor care administrează organisme de plasament colectiv în valori mobiliare nu pot efectua vânzări în lipsă sau operațiuni în marjă cu valori mobiliare.

Art. 37. — (1) Sintagmele *fond deschis de investiții*, *societate de investiții*, *societate de administrare a investițiilor* și *depozitar* sau abrevierile echivalente vor fi folosite în mod corespunzător în denumirea societăților comerciale și a organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare, reglementate de prezenta ordonanță de urgență.

(2) Orice folosire neautorizată a unor denumiri incluzând, între altele, *fond deschis de investiții*, *societate de investiții*, *societate de administrare a investițiilor*, *depozitar*, precum și a oricărei denumiri echivalente, analoge sau similare ori a oricărei denumiri care în orice altă formă poate descrie activități supuse autorizării în baza prezentei ordonanțe de urgență este interzisă și atrage aplicarea sancțiunilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

Art. 38. — Creditorii societăților de administrare, ai depozitarilor, subdepozitarilor sau ai deținătorilor de titluri de participare nu pot urmări în justiție activele unui fond deschis de investiții.

Art. 39. — Orice deținere care depășește 10% din titlurile de participare ale unui organism de plasament colectiv în valori

mobiliare va fi făcută publică și raportată C.N.V.M. de către societatea de administrare a investițiilor și depozitar, în termen de maximum 24 de ore de la confirmarea respectivei dețineri de către depozitar.

CAPITOLUL 2

Autorizarea organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare

Art. 40. — (1) Organismele de plasament colectiv în valori mobiliare își desfășoară activitatea numai în baza autorizației C.N.V.M., în conformitate cu prezenta ordonanță de urgență și cu reglementările emise în aplicarea ei.

(2) Un fond deschis de investiții va fi autorizat numai dacă în prealabil C.N.V.M. a autorizat societatea de administrare a investițiilor, prospectul de emisiune și depozitarul.

(3) O societate de investiții va fi autorizată pe baza actelor constitutive numai dacă în prealabil C.N.V.M. a autorizat prospectul de emisiune și depozitarul; dacă societatea de investiții nu se autoadministrează, va fi considerată autorizată numai dacă C.N.V.M. a autorizat și societatea de administrare a investițiilor.

(4) În termen de 30 de zile de la data primirii tuturor documentelor necesare C.N.V.M. va autoriza organismul de plasament colectiv în valori mobiliare cu privire la inițierea și derularea ofertei publice continue de titluri de participare sau va transmite obiecțiunile sale.

(5) Condițiile care au stat la baza autorizației emise de C.N.V.M. trebuie menținute pe toată durata de existență a unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare. Orice modificare a acestora este supusă autorizării C.N.V.M. în termen de maximum 48 de ore.

(6) Orice schimbare a persoanelor cu funcții de conducere ori de control sau care determină politica de investiții a societății de administrare a investițiilor și/sau a societății de investiții este supusă avizării C.N.V.M.

Art. 41. — O dată cu decizia de autorizare a organismului de plasament colectiv în valori mobiliare C.N.V.M. va emite autorizația de administrare a respectivului organism de plasament colectiv în valori mobiliare.

Art. 42. — C.N.V.M. poate solicita motivat societății de administrare a investițiilor să adopte modificări ale documentelor ce au stat la baza autorizării unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare ori de câte ori astfel de modificări sunt considerate necesare.

CAPITOLUL 3

Fondurile deschise de investiții

Art. 43. — (1) Un fond deschis de investiții cuprinde totalitatea contribuțiilor bănești atrase la acest fond printr-o ofertă publică continuă de unități de fond, a activelor achiziționate și a beneficiilor rezultate prin investirea unor astfel de resurse sub forma unui portofoliu diversificat de valori mobiliare.

(2) Societatea de administrare a investițiilor inițiază înființarea unui fond deschis de investiții care se constituie ca urmare a unei oferte publice de vânzare de unități de fond, autorizată de C.N.V.M., dată la care fondul deschis de investiții va fi autorizat provizoriu.

(3) Fondul deschis de investiții va fi autorizat definitiv de către C.N.V.M. în termen de un an de la data emiterii autorizației provizorii, cu respectarea prevederilor art. 53 alin. (2).

Art. 44. — C.N.V.M. va stabili prin reglementări criteriile pentru autorizarea unui fond deschis de investiții. Acestea trebuie să conțină cel puțin următoarele:

- a) obiectul investiției;
- b) termenii și condițiile de participare la fond;
- c) durata fondului;

d) evidențele, rapoartele asupra operațiunilor și raportările periodice care urmează să fie întocmite și transmise C.N.V.M. de către societatea de administrare a investițiilor, depozitar, distribuitor și auditor, precum și, după caz, condițiile și termenele de publicare a acestora;

e) condițiile în care societatea de administrare a investițiilor poate înscrie unitățile de fond la cota unei piețe reglementate.

Art. 45. — (1) Fondurile deschise de investiții care au fost autorizate vor fi evidențiate într-un registru special ținut la C.N.V.M. Registrul de evidență are caracter public.

(2) Societățile de administrare a investițiilor au obligația să înscrie numărul de înregistrare în registrul prevăzut la alin. (1) în toate actele, documentele și corespondența pe care societatea de administrare a investițiilor le emite sau le inițiază pe contul fondurilor deschise de investiții pe care le administrează.

Art. 46. — (1) Prospectul de emisiune trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:

a) numele și durata fondului deschis de investiții;

b) caracteristicile și operațiunile fondului deschis de investiții;

c) societatea de administrare;

d) depozitarul;

e) modalitatea de participare la fond, subscrierea și răscumpărarea de unități de fond, precum și termenele și procedurile de emisie și anulare a certificatelor;

f) persoanele responsabile cu analizarea oportunităților de investiție, dacă sunt altele decât administratorii societății de administrare a investițiilor, criteriile de echilibrare a portofoliului și strategia adoptată;

g) tipurile de active în care se va investi;

h) metodele de determinare a valorii activului net și a valorii unitare a activului net;

i) limitele cheltuielilor fondului și ale societății de administrare a investițiilor;

j) nivelul sau metoda de determinare a comisionului datorat societății de administrare a investițiilor pentru serviciile de administrare;

k) modalitatea de a face publică valoarea la zi a unităților de fond;

l) cazurile și procedurile de reorganizare, dizolvare și lichidare a fondului deschis de investiții;

m) orice alte norme interne ale fondului deschis de investiții.

(2) C.N.V.M. va emite reglementări cu privire la conținutul minim și la forma prospectului de emisiune.

Art. 47. — (1) C.N.V.M. va emite reglementări privind conținutul minim și forma contractului de administrare care va fi parte integrantă din normele fondului deschis de investiții.

(2) Investitorii aderă și se supun termenilor contractuali din actele constitutive și din prospectul fondului deschis de investiții prin depunerea semnăturii lor pe formularul de subscriere sau pe un alt formular prevăzut pentru o astfel de situație. În cazul în care semnătura este dată și pentru cumpărări ulterioare, administratorul are obligația ca la fiecare schimbare a elementelor semnificative ale prospectului de emisiune prevăzute la art. 46 alin. (1) să solicite investitorului semnarea unui nou formular privind investițiile viitoare, în conformitate cu noile condiții de funcționare a fondului deschis de investiții.

Art. 48. — (1) Vor fi emise unități de fond de un singur tip, în formă nominativă, materializate sau dematerializate, într-o singură serie, care vor fi plătite integral la momentul subscrierii și vor conferi deținătorilor lor drepturi și obligații egale.

(2) Evidența unităților de fond este ținută prin înscrierea în registru, pentru cele materializate, sau prin înscriere în cont, pentru cele dematerializate.

(3) Participarea la un fond deschis de investiții este atestată, la cererea deținătorului, printr-un certificat doveditor al deținerii de unități de fond.

(4) Numărul unităților de fond este supus unor variații permanente rezultând atât din emisiunea continuă și plasarea prin ofertă

publică de unități de fond suplimentare, cât și din exercitarea dreptului de răscumpărare a unităților de fond emise anterior și aflate în circulație.

Art. 49. — (1) Fondurile deschise de investiții nu vor emite alte instrumente financiare în afara unităților de fond.

(2) Investitorii pot subscrie unități de fond sau fracțiuni de unități de fond.

(3) Orice deținător de unități de fond are obligația de a deține în permanență cel puțin o unitate de fond.

(4) În cazul în care, ca urmare a unei cereri de răscumpărare, investitorul ar rămâne cu mai puțin de o unitate de fond, în mod obligatoriu, cu aceeași ocazie, va fi răscumpărată și fracțiunea reziduală.

(5) În cazul deținerii în comun a unei unități de fond deținătorii vor desemna un reprezentant care va exercita drepturile și obligațiile aferente unității de fond în raporturile cu societatea de administrare a investițiilor.

(6) Nici un deținător de unități de fond nu poate provoca partajarea fondului deschis de investiții sau a unității de fond.

Art. 50. — (1) Investitorii vor achiziționa unitățile de fond la prețul de emisiune. Prețul de emisiune este calculat pe baza valorii activului net, valabilă în ziua cumpărării.

(2) Unitățile de fond vor fi răscumpărate la cerere și la un preț reflectând valoarea calculată de depozitar, cu respectarea reglementărilor C.N.V.M.

(3) Prețul de răscumpărare, egal cu valoarea calculată de depozitar pentru ziua depunerii cererii de răscumpărare, va fi plătit în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii respectivei cereri.

(4) C.N.V.M. va emite reglementări privind modul de calcul și plata prețurilor de emisiune și de răscumpărare.

(5) Valoarea activului net și valoarea unitară a activului net ale unui fond deschis de investiții, calculate de către depozitar în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) lit. f), se vor publica de către societatea de administrare a investițiilor zilnic, pentru fiecare zi lucrătoare.

Art. 51. — (1) Societatea de administrare a investițiilor, administratorii sau alte persoane cu funcții de conducere ori de control al acesteia, precum și persoanele implicate cu acestea pot deține unități de fond în fondurile deschise de investiții pe care le administrează.

(2) Orice deținere de unități de fond care depășește 10% din activele fondului deschis de investiții va fi făcută publică și va fi raportată la C.N.V.M. de către societatea de administrare a investițiilor și depozitar în termen de maximum 24 de ore de la confirmarea deținerii de către depozitar.

Art. 52. — (1) Societatea de administrare a investițiilor, precum și persoanele menționate la art. 51 alin. (1) sunt răspunzătoare pentru daunele provocate fondurilor administrate și deținătorilor de unități de fond dacă au făcut operațiuni cu sau pentru fondurile deschise de investiții administrate folosindu-se de informații privilegiate, așa cum sunt acestea prevăzute în reglementările C.N.V.M.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) C.N.V.M. este în drept să dispună măsuri conservatorii corespunzătoare și să solicite instanței anularea tranzacțiilor frauduloase.

Art. 53. — (1) Dacă în termen de 90 de zile de la data autorizării provizorii de către C.N.V.M. un fond deschis de investiții nu a ajuns la un număr de cel puțin 100 de deținători de unități de fond sau dacă valoarea totală a titlurilor de participare subscrise nu a ajuns la volumul minim prevăzut în reglementările C.N.V.M., autorizația provizorie de înființare a fondului deschis de investiții va fi revocată și întreaga valoare la zi a unităților va fi rambursată investitorilor în termen de 15 zile.

(2) Dacă în termen de un an de la data autorizării de către C.N.V.M. numărul deținătorilor de unități de fond nu a ajuns la

minimum 500 de investitori sau dacă valoarea totală a titlurilor de participare nu a ajuns la volumul minim prevăzut în reglementările C.N.V.M., aceasta va retrage autorizația respectivului fond deschis de investiții.

(3) Condițiile care au stat la baza obținerii autorizației definitive a fondului deschis de investiții vor fi menținute pe toată durata fondului. Orice modificare a elementelor semnificative ale prospectului de emisiune și a celor care au stat la baza autorizării fondului deschis de investiții vor fi supuse autorizării C.N.V.M. în termen de maximum 48 de ore.

(4) Dacă după ce un fond deschis de investiții a atins pragul de 500 de investitori, numărul acestora scade și se menține timp de 60 de zile lucrătoare consecutive sub 450, C.N.V.M. va retrage autorizația respectivului fond deschis de investiții.

(5) C.N.V.M. va retrage autorizația unui fond deschis de investiții atunci când se îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiții:

a) timp de 20 de zile lucrătoare consecutive valoarea unitară a activului net scade continuu;

b) valoarea unitară a activului net scade în mod cumulativ cu mai mult de 25% în intervalul prevăzut la lit. a).

(6) Numărul deținătorilor de unități de fond și valoarea activelor nete prevăzute la alin. (1) și (2) se calculează și sunt certificate de depozitar.

CAPITOLUL 4

Societățile de investiții

Art. 54. — (1) O societate de investiții se constituie sub forma unei societăți pe acțiuni, persoană juridică română, cu minimum 50 de acționari, în conformitate cu dispozițiile privind constituirea societăților pe acțiuni prin subscripție publică, cuprinse în Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările ulterioare, și cu respectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Societățile de investiții au ca obiect exclusiv de activitate plasarea în valori mobiliare a resurselor financiare obținute exclusiv prin emiterea și vânzarea către public a acțiunilor lor în conformitate cu dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență și cu reglementările C.N.V.M.

Art. 55. — (1) Capitalul social al unei societăți de investiții se înregistrează la oficiul registrului comerțului și, pe această bază, la C.N.V.M. după cum urmează:

a) la momentul înregistrării societății de investiții la oficiul registrului comerțului, pentru capitalul social subscris și vărsat de acționari în scopul constituirii acesteia;

b) în fiecare an, în termen de maximum 30 de zile de la adunarea generală de aprobare a bilanțului și contului de profit și pierdere, pentru emisiunile de acțiuni din timpul ultimului exercițiu financiar.

(2) C.N.V.M. va emite reglementări cu privire la condițiile ce trebuie îndeplinite și la procedura de autorizare a unei societăți de investiții, precum și la nivelul minim al capitalului social al acestora.

(3) Condițiile care au stat la baza autorizației emise de C.N.V.M. trebuie menținute pe toată durata de existență a unei societăți de investiții. Orice modificare a acestora va fi supusă autorizării C.N.V.M. în termen de 48 de ore.

(4) C.N.V.M. va ține un registru special de evidență a societăților de investiții. Registrul de evidență are caracter public.

(5) Societățile de investiții sunt obligate să înscrie în toate actele, documentele și corespondența lor numărul de înregistrare în registrul special prevăzut la alin. (4).

Art. 56. — (1) Capitalul societăților de investiții va fi vărsat integral în numerar la momentul subscrierii și va fi format dintr-un singur tip de acțiuni nominative și dematerializate. Fiecare acțiune a unei societăți de investiții conferă deținătorilor drepturi și obligații egale.

(2) Acțiunile trebuie evidențiate în cont, conform reglementărilor C.N.V.M. Ele vor fi negociabile și liber transferabile. Societățile de investiții vor solicita în mod obligatoriu înscrierea acțiunilor lor la cota unei piețe reglementate, în termen de 30 de zile lucrătoare de la data obținerii autorizației de funcționare.

(3) De la data înscrierii la cota unei piețe reglementate societatea de investiții nu se mai supune prevederilor art. 26 lit. b) și ale art. 34.

(4) C.N.V.M. va emite reglementări privind condițiile de înscriere a acțiunilor emise de societățile de investiții la cota unei piețe reglementate.

(5) Majorările de capital ale societăților de investiții nu se pot realiza decât prin emisiune de acțiuni în condițiile prospectului autorizat de C.N.V.M. sau ca efect al unor legi speciale.

(6) Prospectul de emisiune al societăților de investiții trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:

a) numele și durata societății de investiții;

b) caracteristicile și operațiunile societății de investiții;

c) societatea de administrare a investițiilor, unde este cazul;

d) depozitarul;

e) modalitatea de subscriere și de răscumpărare a acțiunilor;

f) persoanele responsabile cu analizarea oportunităților de investiție, dacă sunt altele decât administratorii societății de administrare a investițiilor, criteriile de echilibrare a portofoliului și strategia adoptată;

g) tipurile de active în care se vor putea face plasamente;

h) cheltuielile societății de administrare a investițiilor, unde este cazul, și nivelul sau metoda de determinare a comisionului datorat acesteia pentru serviciile de administrare;

i) cazurile și procedurile de dizolvare a societății de investiții.

(7) C.N.V.M. va emite reglementări cu privire la conținutul minim și la forma prospectului de emisiune și ale contractului de administrare.

Art. 57. — (1) O societate de investiții este administrată de un consiliu de administrație sau, pe baza unui contract de administrare, de o societate de administrare a investițiilor.

(2) Contractul de administrare prevăzut la alin. (1) este supus avizării C.N.V.M.

Art. 58. — (1) Orice deținere care depășește 10% din capitalul social al unei societăți de investiții trebuie făcută publică și raportată C.N.V.M. de către societatea de investiții sau, după caz, de către societatea de administrare a investițiilor și de către depozitar, în termen de 24 de ore.

(2) Societăților de investiții le este interzis să încheie un contract de administrare cu o societate de administrare a investițiilor care are dețineri mai mari de 5% din capitalul social al respectivei societăți de investiții.

(3) Interdicția prevăzută la alin. (2) se aplică și în cazul în care membrii consiliului de administrație, ai conducerii executive sau deținătorii a mai mult de 5% din acțiunile societății de administrare a investițiilor dețin, direct sau indirect, individual ori împreună și în legătură cu terți, mai mult de 5% din capitalul social al respectivei societăți de investiții.

Art. 59. — (1) Societățile de investiții ale căror active sunt investite prin intermediul filialelor și în alte active decât cele prevăzute în prezenta ordonanță de urgență nu pot solicita calificarea de către C.N.V.M. ca organisme de plasament colectiv în valori mobiliare și nu pot obține autorizația C.N.V.M.

(2) Societățile de investiții autorizate de C.N.V.M. nu pot înființa filiale decât dacă acestea îndeplinesc condițiile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

Art. 60. — (1) Adunările generale ale acționarilor se vor desfășura conform prevederilor Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările ulterioare, și cu respectarea reglementărilor C.N.V.M. aplicabile.

(2) Pentru a doua convocare a adunărilor generale ale acționarilor, atât ordinare, cât și extraordinare, cvorumul va fi

îndeplinit indiferent de numărul acționarilor prezenți și reprezentați, iar hotărârile vor fi adoptate cu votul a trei pătrimi din cvorumul de participare.

Art. 61. — (1) Fiecare acțiune dă dreptul la un vot.

(2) Votul poate fi transmis și prin corespondență, cu confirmare de primire. În acest caz convocatorul adunării generale va cuprinde textul integral al rezoluției propuse spre vot. Convocatorul trebuie publicat cu cel puțin 20 de zile înaintea adunării generale, cel puțin într-un cotidian cu difuzare națională și în Buletinul C.N.V.M., și va cuprinde obligatoriu valoarea capitalului social și numărul de acțiuni aflate în circulație. C.N.V.M. va emite reglementări privind procedura de vot prin corespondență.

(3) Acționarii care votează prin corespondență sunt considerați prezenți pentru hotărârile la care își exprimă votul. Buletinele de vot remise prin corespondență și care au fost anulate pentru vicii de procedură stabilite prin reglementările C.N.V.M. sunt luate în calcul pentru stabilirea cvorumului necesar adunării generale.

(4) Votul poate fi exprimat și prin reprezentant, în baza unei procuri speciale încheiate cu respectarea reglementărilor C.N.V.M. aplicabile.

CAPITOLUL 5

Politica de investiții a organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare

Art. 62. — (1) Investițiile unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare se efectuează exclusiv în:

a) valori mobiliare, indiferent de moneda în care sunt denumite, înscrise la cota unei burse de valori;

b) valori mobiliare, indiferent de moneda în care sunt denumite, negociate pe o altă piață reglementată autorizată de C.N.V.M.;

c) valori mobiliare înscrise la cota unei burse străine sau tranzacționate pe o piață reglementată străină care funcționează regulat și este recunoscută și deschisă publicului, cu condiția ca alegerea bursei sau a pieței să fi fost aprobată de C.N.V.M.;

d) valori mobiliare nou-emise, indiferent de moneda în care sunt denumite, cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții: termenii emisiunii să cuprindă un angajament ferm, conform căruia se va cere înscrierea la cota oficială a unei burse sau a altei piețe reglementate care funcționează regulat și este recunoscută și deschisă publicului, iar alegerea bursei sau a pieței să fi fost aprobată de C.N.V.M. și înscrierea la cotă să se realizeze în cel mult 6 luni de la emisiune;

e) obligațiuni sau alte titluri de credit tranzacționabile, indiferent de moneda în care sunt denumite, emise sau garantate de către stat ori de autorități ale administrației publice centrale sau locale, sub condiția avizării investiției de către C.N.V.M.;

f) obligațiuni sau alte titluri de credit tranzacționabile, indiferent de moneda în care sunt denumite, emise sau garantate de un alt stat ori de o instituție financiară internațională, sub condiția avizării investiției de către C.N.V.M.

(2) Nerespectarea prevederilor alin. (1) lit. d) obligă la lichidarea plasamentului în respectivele valori mobiliare în termen de maximum 60 de zile. Operațiunea trebuie urmărită, confirmată și notificată către C.N.V.M. de către depozitar.

(3) C.N.V.M. va stabili prin regulament condițiile de lichiditate ce trebuie îndeplinite de valorile mobiliare cotate pe piețele reglementate ce pot face obiectul investițiilor organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare.

Art. 63. — (1) Cu titlu de excepție, un organism de plasament colectiv în valori mobiliare poate investi, în limitele și condițiile de mai jos:

a) 10% din activele sale în valori mobiliare, altele decât cele menționate la art. 62;

b) 10% din activele sale în titluri de credit, altele decât valorile mobiliare; titlurile de credit respective trebuie să fie transferabile, lichide, și a căror valoare poate fi stabilită corespunzător reglementărilor C.N.V.M.;

c) 20% din activele sale în instrumente financiare, altele decât valorile mobiliare, precum și în active ale pieței monetare, altele decât cele precizate la lit. d);

d) 20% din activele sale în depozite la bănci, cu condiția ca plasamentele la aceeași bancă să nu depășească 10% din activele sale.

(2) Totalul investițiilor menționate la alin. (1) lit. a) și b) nu poate depăși 10% din activele unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare.

(3) Totalul investițiilor menționate la alin. (1) lit. a), b) și c) nu poate depăși 30% din activele unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare.

Art. 64. — (1) C.N.V.M. poate autoriza un organism de plasament colectiv în valori mobiliare să folosească tehnici și instrumente aferente valorilor mobiliare în condițiile și termenele stabilite, cu condiția ca tehnicile și instrumentele respective să fie folosite pentru o administrare eficientă și prudentială a portofoliului său.

(2) C.N.V.M. poate autoriza un organism de plasament colectiv în valori mobiliare să folosească tehnici și instrumente menite să asigure protecția împotriva riscului valutar și a riscului de portofoliu în contextul administrării activelor și pasivelor lui.

Art. 65. — (1) Un organism de plasament colectiv în valori mobiliare nu poate să investească mai mult de 5% din activele sale în valori mobiliare ale aceluiași emitent.

(2) C.N.V.M. poate aproba ridicarea limitei stabilite la alin. (1) la maximum 10%. Deținerile cumulate de valori mobiliare ale unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare în capitalul social al societăților pentru care a obținut aprobarea de a investi mai mult de 5% din active nu pot depăși 40% din valoarea totală a activelor sale.

(3) C.N.V.M. poate aproba ridicarea limitei stabilite la alin. (1) la maximum 35% pentru valorile mobiliare emise sau garantate de stat, autoritățile administrației publice centrale sau locale, de un alt stat ori de o instituție financiară internațională.

(4) C.N.V.M. va stabili prin reglementări emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență condițiile în care se aprobă ridicarea limitei prevăzute la alin. (1).

Art. 66. — (1) C.N.V.M. poate autoriza un organism de plasament colectiv în valori mobiliare să investească, cu respectarea principiului dispersiei riscului, până la 100% din activele acestuia în valori mobiliare emise sau garantate de statul român, de un alt stat ori de autorități ale administrației publice centrale sau locale, române ori străine.

(2) C.N.V.M. poate acorda o astfel de derogare doar dacă dispersia riscului se încadrează în reglementările prudentiale emise de C.N.V.M.

(3) Un astfel de organism de plasament colectiv în valori mobiliare trebuie să dețină valori mobiliare de la cel puțin 6 emisiuni diferite, dar valorile mobiliare de la oricare dintre emisiuni nu pot reprezenta mai mult de 30% din totalul activelor sale.

Art. 67. — Un organism de plasament colectiv în valori mobiliare nu poate să achiziționeze, direct sau indirect, individual ori împreună și în legătură cu terți, titluri de participare la alte organisme de plasament colectiv.

Art. 68. — Organismele de plasament colectiv în valori mobiliare administrate de aceeași societate de administrare a investițiilor nu pot avea dețineri care în mod cumulativ ar reprezenta mai mult de 10% din acțiunile unui emitent, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 65 alin. (2).

Art. 69. — (1) Organismul de plasament colectiv în valori mobiliare nu va fi ținut la respectarea limitelor de deținere stabilite în cazul exercitării drepturilor de preferință aferente valorilor mobiliare deținute.

(2) Dacă limitele de deținere prevăzute sunt depășite din motive independente de controlul unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare sau ca rezultat al exercitării drepturilor de preferință, organismul de plasament colectiv în valori mobiliare, respectiv societatea de administrare a investițiilor, trebuie să

adopte în termen de maximum 60 de zile de la confirmarea depozitarului măsurile necesare încadrării în limitele legale de deținere.

CAPITOLUL 6

Reguli privind transparența și publicitatea

SECȚIUNEA 1

Reguli generale

Art. 70. — Prin *publicitatea unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare* se înțelege difuzarea oricărei informații, indiferent de forma în care se realizează aceasta, în scopul informării corecte și transparente a investitorilor. C.N.V.M. va elabora reglementări privind conținutul și modalitățile de realizare a publicității.

Art. 71. — Difuzarea oricărui material publicitar în legătură cu un organism de plasament colectiv în valori mobiliare este permisă numai de către persoane autorizate și cu condiția ca respectivul organism de plasament colectiv în valori mobiliare să fi fost autorizat de către C.N.V.M.

Art. 72. — Orice material publicitar elaborat și distribuit pentru un organism de plasament colectiv în valori mobiliare autorizat de C.N.V.M. va conține numai informațiile stabilite prin reglementări emise de C.N.V.M.

Art. 73. — În materialele publicitare sunt interzise:

- a) estimări sau pronosticuri privitoare la realizările viitoare ale organismului de plasament colectiv în valori mobiliare;
- b) comparații cu performanțe ale oricăror alte organisme de plasament colectiv în valori mobiliare;
- c) utilizarea declarațiilor investitorilor anteriori, actuali sau potențiali.

Art. 74. — Organismele de plasament colectiv în valori mobiliare, societățile de administrare a investițiilor și depozitarul, precum și persoanele care au atribuții de administrare, execuție sau control în cadrul acestora au obligația de a respecta regulile de transparență stabilite de prezenta ordonanță de urgență și de regulamentele C.N.V.M.

SECȚIUNEA a 2-a

Publicarea prospectului și a rapoartelor periodice

Art. 75. — (1) Societățile de investiții care se autoadministrează și societățile de administrare a investițiilor, pentru fiecare organism de plasament colectiv în valori mobiliare administrat, trebuie să publice și să raporteze în legătură cu aceasta la C.N.V.M. următoarele:

- a) prospectele de emisiune;
- b) raportul anual;
- c) raportul pentru primul semestru;
- d) rapoartele pentru primul și al treilea trimestru;
- e) rapoartele periodice privind valoarea activului net și valoarea unitară a activului net.

(2) Rapoartele prevăzute la alin. (1) trebuie publicate și transmise la C.N.V.M. în termenele, forma și condițiile stabilite în prezenta ordonanță de urgență și în reglementările C.N.V.M. emise în aplicarea acestora.

Art. 76. — Informațiile financiar-contabile și cele cu privire la operațiunile prevăzute în raportul anual trebuie să fie auditate de către una sau mai multe persoane abilitate prin lege să desfășoare astfel de activități. Raportul auditorului financiar, incluzând calificările și comentariile aferente, va fi reprodus în întregime în raportul anual.

Art. 77. — (1) Aprobarea de către C.N.V.M. a prospectului de emisiune al unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare nu implică în nici un fel aprobarea sau evaluarea de către C.N.V.M. a calității plasamentului în valori mobiliare ce urmează să fie oferite, ci evidențiază respectarea de către ofertant a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, inclusiv a celor privitoare la obligațiile de transparență.

(2) Orice prospect de emisiune va cuprinde în mod obligatoriu o referire expresă cu privire la prevederile alin. (1).

(3) O dată aprobat prospectul este publicat în conformitate cu reglementările C.N.V.M. și distribuit, la cerere, persoanelor fizice și juridice cărora li se adresează oferta. Orice subscriber al titlurilor de participare respective trebuie să semneze o declarație care confirmă că a primit, a citit și și-a însușit prevederile prospectului.

Art. 78. — Publicitatea care cuprinde o invitație la cumpărarea titlurilor de participare ale unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare trebuie să menționeze modalitatea în care prospectul poate fi consultat și/sau procurat.

TITLUL V

Supravegherea și controlul C.N.V.M.

Art. 79. — (1) Supravegherea de către C.N.V.M. a activităților reglementate de prezenta ordonanță de urgență are drept principal obiectiv asigurarea transparenței, a unei conduceri adecvate și a unei administrări prudențiale a organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare în scopul protecției investitorilor și al asigurării stabilității, competitivității și a unei bune funcționări a sistemului financiar din România, în acord cu prevederile legislației comunitare aplicabile în domeniu.

(2) C.N.V.M. își va exercita puterea de supraveghere prin verificarea modalității în care regulile stabilite de prezenta ordonanță de urgență și reglementările C.N.V.M. emise în aplicarea acestora sunt respectate de persoanele și organismele autorizate și este îndreptățită să adopte măsurile necesare în cazul încălcării acestora.

Art. 80. — (1) În exercitarea atribuțiilor și prerogativelor cu care a fost investită C.N.V.M. va putea:

- a) să convoace și să audieze administratori, auditori, directori executivi și orice alte persoane care au legătură cu activitatea organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare;
- b) să ceară convocarea ședințelor consiliilor de administrație sau a adunărilor generale ale acționarilor și să propună puncte pe ordinea de zi a acestora;
- c) să solicite instanțelor de judecată să dispună convocarea ședințelor consiliilor de administrație ori a adunării generale a acționarilor în cazul în care persoanele obligate prin lege nu s-au conformat prevederilor lit. b).

(2) Pentru apărarea interesului public sau al investitorilor C.N.V.M. poate decide suspendarea ori limitarea temporară a emisiunii și/sau răscumpărării titlurilor de participare ale unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare.

(3) Actul de suspendare va specifica termenul suspendării. Suspendarea se poate prelungi și după expirarea termenului inițial stabilit, în situația în care motivul de suspendare se menține.

(4) În cazul în care durata totală a suspendării depășește un an, C.N.V.M. va retrage autorizația organismului de plasament colectiv în valori mobiliare.

Art. 81. — (1) C.N.V.M. este abilitată să solicite persoanelor autorizate în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență furnizarea de date și informații și transmiterea de documente și înregistrări în modalitățile și termenele stabilite de C.N.V.M.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și auditorilor autorizați ai societăților de administrare a investițiilor. Auditorii au obligația să informeze C.N.V.M. în termen de maximum 24 de ore în legătură cu orice acte sau fapte descoperite în exercitarea atribuțiilor ce le revin, care ar fi de natură să constituie neregularități în administrare sau încălcări ale prevederilor legale ce guvernează activitatea societății de administrare a investițiilor, inclusiv angajamente sau prestații de natură să prejudicieze ori să crească riscul asupra organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare administrate.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică și auditorilor depozitarilor, dar numai în legătură cu activitatea acestora în calitate de depozitar.

Art. 82. — (1) Sunt subiecte ale supravegherii consolidate de grup financiar persoanele care fac parte cel puțin din următoarele categorii:

a) sunt direct sau indirect controlate de o societate de administrare a investițiilor ori de o societate de servicii de investiții financiare;

b) controlează direct sau indirect o societate de administrare a investițiilor ori o societate de servicii de investiții financiare;

c) sunt direct sau indirect controlate de aceeași persoană care controlează direct ori indirect o societate de administrare a investițiilor sau o societate de servicii de investiții financiare;

d) sunt societăți comerciale la care una dintre persoanele prezicte la lit. a)—c) deține minimum 20% din capitalul social.

(2) C.N.V.M. va stabili prin reglementări condițiile de identificare a persoanelor implicate și de definire și determinare a grupurilor financiare relevante în scopul verificării condițiilor prevăzute la alin. (1) și pentru a stabili subiecții supravegherii consolidate de grup financiar.

(3) Supravegherea consolidată de grup financiar se realizează de către C.N.V.M. împreună cu B.N.R., C.S.A. ori cu orice altă instituție sau autoritate publică, română ori străină, care are atribuții legale de supraveghere a instituțiilor financiare, după caz.

(4) Administratorii societăților comerciale care aparțin unui grup financiar sunt obligați să furnizeze toate datele și informațiile necesare pentru stabilirea apartenenței la respectivul grup financiar și vor coopera pentru aplicarea dispozițiilor privind supravegherea consolidată a grupului.

(5) Administratorii, directorii și orice persoană implicată, direct sau indirect, în operațiuni sunt obligați să notifice C.N.V.M., în termen de 48 de ore, apariția oricărei situații de incompatibilitate.

Art. 83. — În cazul în care C.N.V.M. este sesizată sau se autosesizează și constată că influența unui acționar prejudiciază administrarea prudențială a unei societăți de administrare a investițiilor sau a unei societăți de investiții ori supravegherea eficientă a activității acestora, aceasta poate adopta măsura suspendării exercitării dreptului de vot pentru o parte din acțiunile acestuia, dar nu pentru mai mult de 50% din totalul deținerii.

Art. 84. — C.N.V.M. poate solicita societății de administrare a investițiilor și societății de investiții, specificând și termenul pentru răspuns:

a) numele și datele de identificare ale acționarilor, precum și alte informații utile în legătură cu aceștia;

b) în cazul în care acționar este o persoană juridică, numele și datele de identificare ale acționarilor acesteia, precum și alte informații utile în legătură cu aceștia, incluzând persoanele care controlează această entitate;

c) în cazul în care acționar este un fond deschis de investiții, numele și datele de identificare ale societății de administrare a investițiilor care îl administrează.

Art. 85. — (1) C.N.V.M. va emite norme care să stabilească modalitatea de înlocuire a societății de administrare a investițiilor sau a depozitarului.

(2) În cazul în care în legătură cu un depozitar reglementat de prezenta ordonanță de urgență se declanșează procedurile de supraveghere sau administrare specială a B.N.R. ori procedura de faliment, C.N.V.M. poate solicita administratorului desemnat de B.N.R., respectiv lichidatorului, următoarele:

a) transferul și restricționarea la registrul independent unde acestea sunt înregistrate și, după caz, la registrele emitenților ale valorilor mobiliare pe care organismul de plasament colectiv în valori mobiliare administrat le deține;

b) transferarea temporară a disponibilităților în numerar de la respectivul depozitar în contul special al C.N.V.M. deschis la trezoreria statului în acest scop.

(3) Regulile privind transferul activelor prevăzute la art. 63 alin. (1) vor fi stabilite prin reglementări ale C.N.V.M.

(4) În cazul în care o societate de administrare a investițiilor intră în situația de imposibilitate de a-și îndeplini obligațiile față de un organism de plasament colectiv în valori mobiliare administrat, C.N.V.M. va desemna, cu caracter temporar, un administrator care are ca atribuții principale următoarele:

a) administrarea temporară a organismului de plasament colectiv în valori mobiliare;

b) transferul administrării către o altă societate de administrare a investițiilor și publicarea acestei situații.

(5) C.N.V.M. va putea declanșa oricând o procedură de supraveghere a administrării unei societăți de administrare a investițiilor, înainte de aplicarea prevederilor alin. (3).

(6) C.N.V.M. va putea stabili prin reglementări proprii alte măsuri pe care o societate de administrare a investițiilor, un depozitar și un organism de plasament colectiv în valori mobiliare trebuie să le îndeplinească, respectiv alte restricții la care acestea vor trebui să se supună, în cazul apariției unei situații de criză.

TITLUL VI Auditorii financiari

Art. 86. — (1) Situațiile financiar-contabile și cele privind operațiunile oricărei entități supuse autorizării, supravegherii și controlului C.N.V.M., conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, vor fi elaborate în conformitate cu cerințele specifice stabilite prin reglementările C.N.V.M. și vor fi verificate și certificate de auditorii financiari autorizați de C.N.V.M.

(2) C.N.V.M. va ține un registru special cu persoanele autorizate să realizeze activitatea de audit pentru persoanele juridice care intră sub incidența prevederilor prezentei ordonanțe de urgență. Registrul de evidență are caracter public.

(3) C.N.V.M. va emite reglementări cu privire la condițiile de autorizare și de înregistrare a acestora în registrul prevăzut la alin. (2).

(4) C.N.V.M. va supraveghea activitatea auditorilor înscrși în registrul prevăzut la alin. (2), în scopul verificării independenței și competenței lor în domeniul reglementat de prezenta ordonanță de urgență. În activitatea de supraveghere C.N.V.M. poate:

a) să solicite auditorului, periodic sau ocazional, comunicarea de date, informații, înregistrări și documente, specificând modalitatea de transmitere și termenul limită;

b) să solicite auditorului informații detaliate și clarificări;

c) să solicite aplicarea unor principii și metode de auditare specifice.

(5) Auditorii sunt obligați să informeze C.N.V.M., în termen de două zile lucrătoare, cu privire la modificarea oricăreia dintre condițiile care au stat la baza înregistrării prevăzute la alin. (2).

(6) C.N.V.M. poate radia auditorul din registrul special, dacă:

a) neregulile descoperite sunt deosebit de grave ori sunt comise în mod repetat;

b) una sau mai multe dintre condițiile de înregistrare în registrul special nu mai sunt satisfăcute și auditorul nu se încadrează în ele în perioada specificată prin reglementările C.N.V.M.;

c) dacă pentru o perioadă de 3 ani consecutivi auditorul nu încheie nici un contract de audit cu respectarea condițiilor legale.

(7) Radierea din registrul special va fi publicată în Buletinul C.N.V.M. și va fi comunicată în termen de 15 zile calendaristice societăților care au contract de audit cu auditorul respectiv. Societățile sunt ținute să convoace o adunare generală extraordinară care să hotărască încheierea unui nou contract de audit, cu respectarea dispozițiilor alin. (8).

(8) Cu ocazia adunării generale a acționarilor pentru aprobarea bilanțului contabil și a contului de profit și pierdere aceștia vor decide și în legătură cu identitatea auditorului pentru noul financiar, cuantumul remunerației acestuia și vor aproba contractul de audit cu un auditor înregistrat în registrul special. Contractul de audit cu un același auditor se poate încheia pentru o durată de maximum 3 ani consecutivi și nu poate fi reînnoit decât o singură dată.

(9) În scopul asigurării independenței auditorului se interzice încheierea contractului de audit cu un auditor care se află în una dintre situațiile de incompatibilitate stabilite prin regulament de C.N.V.M.

Art. 87. — (1) C.N.V.M. împreună cu Camera Auditorilor din România vor elabora norme privind auditarea entităților menționate la art. 86.

(2) Auditorii înregistrați în registrul special al C.N.V.M. vor verifica cel puțin următoarele:

a) dacă pe durata anului financiar contabilitatea societății de administrare a investițiilor și/sau a societății de investiții a fost ținută corect și operațiunile au fost evidențiate corect în contabilitate;

b) dacă bilanțul corespunde cu înregistrările contabile și dacă acestea corespund prevederilor actelor constitutive și reglementărilor legale.

(3) Auditorii vor întocmi și vor prezenta în adunarea generală a acționarilor societății de investiții pentru aprobarea bilanțului contabil și a contului de profit și pierdere un raport anual de audit ce va conține atât analiza conform prevederilor alin. (2), cât și opinia în legătură cu modul în care bilanțul corespunde prevederilor actelor constitutive și reglementărilor specifice ce guvernează întocmirea acestuia. În cazul în care opinia auditorului este că bilanțul nu corespunde cerințelor de mai sus, acesta are obligația de a informa C.N.V.M. în termen de 24 de ore în legătură cu încălcările descoperite.

(4) Raportul prevăzut la alin. (3) și contractul de audit prevăzut la art. 86 alin. (8) trebuie remise C.N.V.M. în termen de 15 zile calendaristice de la data ținerii adunării generale.

(5) Auditorii răspund solidar cu administratorii societății pentru prejudiciile produse acesteia sau unor terți ca rezultat al neexecutării obligațiilor lor profesionale ori prin acte sau fapte ilicite.

TITLUL VII

Răspunderi și sancțiuni

Art. 88. — Încălcarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență și a reglementărilor adoptate în aplicarea acesteia se sancționează administrativ, contravențional sau penal, după caz.

Art. 89. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) desfășurarea neautorizată sau cu încălcarea termenilor prevăzuți în autorizare a oricăror activități sau operațiuni pentru care prezenta ordonanță de urgență prevede obligativitatea autorizării de către C.N.V.M.;

b) nerespectarea prevederilor legale privind incompatibilitățile;

c) nerespectarea prevederilor privind limitele de dețineri prevăzute în prezenta ordonanță de urgență;

d) nerespectarea prevederilor cap. 5 din titlul IV;

e) nerespectarea normelor de publicitate și a obligațiilor de transparență prevăzute de prezenta ordonanță de urgență;

f) nerespectarea regulilor prudențiale prevăzute la art. 62—69;

g) ținerea evidențelor de către organismele de plasament colectiv în valori mobiliare, respectiv de societățile de administrare a investițiilor, în alte condiții decât cele prevăzute de prezenta ordonanță de urgență sau de normele adoptate în aplicarea acesteia;

h) nerespectarea obligațiilor de certificare a situațiilor financiare sau certificarea lor de persoane neautorizate;

i) nerespectarea de către depozitar a obligațiilor ce îi revin potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență;

j) nerespectarea obligațiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență privind notificarea către C.N.V.M. în termenele și condițiile specificate;

k) nerespectarea de către auditorii financiari a prevederilor art. 86 alin. (1), (5) și (9);

l) nerespectarea oricăror alte prevederi ale prezentei ordonanțe de urgență și ale regulamentelor C.N.V.M. emise în aplicarea acesteia privind condițiile exercitării unei activități sau desfășurării unei operațiuni.

(2) Autorizația emisă de C.N.V.M. va fi anulată dacă a fost obținută prin furnizarea de informații false, inexacte, incomplete sau care au indus în eroare.

Art. 90. — (1) Săvârșirea vreuneia dintre contravențiile stabilite la art. 89 se sancționează cu:

a) amendă contravențională;

b) următoarele sancțiuni contravenționale complementare:

1. suspendarea autorizației;

2. retragerea autorizației.

(2) Sancțiunile contravenționale prevăzute la alin. (1) pot fi aplicate cumulativ, după caz.

(3) Sancțiunile contravenționale prevăzute la alin. (1) pot fi aplicate cumulativ cu cele administrative.

(4) În cazul aplicării sancțiunii retragerii autorizației persoana juridică titulară, administratorii, directorii executivi și alte persoane cu funcții de decizie în cadrul acesteia, precum și persoanele fizice titulare de autorizație sunt lovite de interdicția de a desfășura direct sau indirect, individual ori împreună și în legătură cu terți, activitățile la care se referă autorizația, pe o durată de 3 ani începând să curgă la data aplicării sancțiunii.

(5) Prevederile alin. (4) se aplică în mod corespunzător și în cazul anulării autorizației.

(6) La cererea expresă a persoanei în cauză C.N.V.M. poate reduce perioada de interdicție prevăzută la alin. (4) cu luarea în considerare a circumstanțelor personale și reale, dar nu cu mai mult de 2 ani.

(7) În cazul sancțiunilor contravenționale cu amendă nu se aplică prevederile art. 28 și 29 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

Art. 91. — (1) Săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 89 se constată de către persoanele împuternicite în acest scop de C.N.V.M.

(2) C.N.V.M. poate delega persoanelor prevăzute la alin. (1) numai puterea de a aplica sancțiunea amenzii, în condițiile și limitele stabilite prin reglementările sale.

(3) La primirea actelor de constatare C.N.V.M. poate dispune extinderea investigațiilor, luarea de măsuri conservatorii și audierea persoanelor vizate, respectiv sancționarea faptelor controlate.

(4) Decizia de sancționare își produce efectele începând cu data notificării sale persoanei sancționate.

(5) Notificarea se face prin scrisoare recomandată, cu confirmare de primire, sau prin publicare în Buletinul C.N.V.M.

Art. 92. — (1) La individualizarea sancțiunii se va ține seama de circumstanțele personale și reale ale săvârșirii faptei și de conduita făptuitorului.

(2) În cazul săvârșirii repetate, în decurs de 3 ani, a uneia dintre contravențiile prevăzute la art. 89 sau în cazul săvârșirii contravenției de către o persoană condamnată pentru săvârșirea, în decurs de 3 ani precedând constatarea acesteia, a unei alte contravenții dintre cele prevăzute la art. 89, cumulativ cu sancțiunea stabilită, alta decât amenda, se aplică și maximul amenzii prevăzute pentru ultima contravenție săvârșită.

(3) În cazul constatării săvârșirii a două sau mai multe contravenții ce urmează să fie sancționate, sancțiunile prevăzute pentru fiecare dintre ele se aplică cumulativ.

(4) Pentru contravențiile săvârșite în condițiile alin. (2) și (3) aplicarea dispozițiilor alin. (1) se face numai cu privire la stabilirea duratei interzicerii exercitării activităților la care se referă autorizația.

Art. 93. — (1) Limitele amenzilor se stabilesc în funcție de gravitatea faptei săvârșite, după cum urmează:

a) între 0,5% și 5% din capitalul vărsat pentru persoanele juridice;

b) între 3.000.000 lei și 3.000.000.000 lei pentru persoanele fizice.

(2) Limitele minime și maxime ale amenzilor se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

Art. 94. — C.N.V.M. poate sancționa cu avertisment scris sau publicat faptele săvârșite din culpă care nu au cauzat daune patrimoniale semnificative ori prejudicii de altă natură persoanelor fizice sau juridice aflate sub incidența prezentei ordonanțe de urgență ori protecției investitorilor, dacă asemenea fapte nu sunt săvârșite în condițiile art. 92 alin. (2) sau (3).

Art. 95. — (1) În cazul sancționării persoanelor juridice C.N.V.M. poate aplica sancțiuni pentru contravenția respectivă și persoanelor fizice cărora, în calitate de administratori, reprezentanți legali ori exercitând *de jure* sau *de facto* funcții de conducere ori exercitând cu titlu profesional activități reglementate de prezenta ordonanță de urgență, le este imputabilă respectiva contravenție pentru că, deși trebuia și puteau să prevină săvârșirea ei, nu au făcut-o.

(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) sunt ținute și la repararea prejudiciilor patrimoniale cauzate prin fapta constituind contravenție. Dacă fapta este imputabilă mai multor persoane, acestea sunt ținute solidar la repararea prejudiciului cauzat.

Art. 96. — Termenul de prescripție pentru faptele incriminate la art. 89 este de 3 ani.

Art. 97. — Săvârșirea cu intenție a faptelor prevăzute la art. 21 alin. (2), art. 37 alin. (2), art. 62 alin. (1) și (2), art. 65, 68 și la art. 89 alin. (1) lit. a), care au produs prejudicii de natură patrimonială și/sau nepatrimonială, directe sau indirecte, investitorilor ori unor terțe persoane, și care au fost de natură să producă perturbații majore în funcționarea pieței de capital, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani sau cu amendă în limitele prevăzute de legea penală și cu pedeapsa accesorie a interdicției de a desfășura activități supuse autorizării C.N.V.M. pentru o perioadă cuprinsă între 3 și 5 ani.

Art. 98. — Termenul de prescripție pentru faptele prevăzute la art. 97 este de 5 ani.

TITLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 99. — C.N.V.M. va adopta și va urmări aplicarea reglementărilor emise pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 100. — (1) Entitățile care desfășoară activități în baza unor autorizații emise anterior de către C.N.V.M. vor beneficia de o perioadă de grație de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență pentru a se încadra în condițiile prevăzute de aceasta. La expirarea acestui termen autorizațiile emise anterior își pierd valabilitatea.

(2) Până la adoptarea de către C.N.V.M. a reglementărilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență se aplică normele reglementare în vigoare.

Art. 101. — (1) Până la data integrării României în U.E. societățile de administrare a investițiilor și depozitarii autorizați de autorități ale țărilor membre ale U.E. vor fi asimilați cu cei autorizați de C.N.V.M., pe bază de reciprocitate.

(2) După integrarea României în U.E. își vor înceta aplicabilitatea prevederile art. 63 alin. (1) lit. c) și alin. (3).

(3) Până la data integrării României în U.E. capitalul social al societăților de administrare a investițiilor și al societăților de investiții, precum și valoarea minimă a activului net al fondurilor deschise de investiții vor atinge nivelurile prevăzute în directivele U.E. aplicabile.

Art. 102. — Organismele de plasament colectiv, altele decât cele supuse dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, precum și societățile de investiții financiare înființate conform prevederilor Legii nr. 133/1996 pentru transformarea Fondurilor Proprietății Private în societăți de investiții financiare vor fi reglementate prin acte normative speciale care vor fi adoptate în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 103. — (1) Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă Ordonanța Guvernului nr. 24/1993 privind reglementarea constituirii și funcționării fondurilor deschise de investiții și a societăților de investiții ca instituții de intermediere financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 30 august 1993, aprobată prin Legea nr. 83/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 14 octombrie 1994, precum și orice alte dispoziții contrare.

(2) Organismelor de plasament colectiv, altele decât cele supuse dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, precum și societăților de investiții financiare, înființate conform prevederilor Legii nr. 133/1996 pentru transformarea Fondurilor Proprietății Private în societăți de investiții financiare, li se aplică în continuare prevederile Ordonanței Guvernului nr. 24/1993 privind reglementarea constituirii și funcționării fondurilor deschise de investiții și a societăților de investiții ca instituții de intermediere financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 30 august 1993, aprobată prin Legea nr. 83/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 14 octombrie 1994, până la data intrării în vigoare a legii speciale prevăzute la art. 102.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu
Președintele Comisiei Naționale
a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Victoria Anghelache

București, 13 martie 2002.
Nr. 26.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro